

Evropský pohár mládeže Dornbirn

Rakouský Dornbirn hostil 9. – 10. 5. první letošní závod Evropského poháru mládeže v lezení na obtížnost. Česká mládežnická reprezentace zde nenastoupila v nejsilnější sestavě, protože Jakub Konečný, který je v kategorii A letos jednoznačnou českou jedničkou jak v lezení na obtížnost, tak v boulderingu se rozhodl doladit formu před závodní sezónou na boulderovém soustředění, Lenka Slezáková, jejíž letošní výkony v kategorii B také signalizují šanci na dobré výsledky, se po těžkém tréninkovém období rozhodla před sérií závodů vyčistit hlavu ve skalách a v pátek v Ospu na 6. pokus vylezla Sonce v Očeh za 10- UIAA...

Největším želízkiem v ohni byla v kategorii B (14 – 15 let) talentovaná Eliška Adamovská. Tato nadějná závodnice je v kategorii B prvním rokem a šlo tedy o její první životní reprezentační start, což se na jejím výkonu v kvalifikacích projevilo. Eliška lezla první kvalifikační cestu velmi nervózně, dělala spoustu drobných chyb, přelézala odpočinková místa, nechávala nohy za sebou, ale bojovala a i díky výborné práci její trenérky Saši Gendové, která ji skvěle fyzicky připravila, se propracovala až tři chyty pod top, což stačilo na čtvrté místo v cestě. Do druhé kvalifikace nastoupila Eliška ještě nervózněji, v těžkém místě dokonce vynechala klíčový spodák, což znamenalo po pár krocích ztrátu sil, pád dřív, než kdokoli čekal a 15. - 16. místo v cestě, takže nezbývalo, než s napětím očekávat, jak s výsledky zamíchá geometrický průměr pořadí z obou cest, který rozhoduje o postupu do finále. Matematik, kombinatorik a optimista Marek Morrest Matůš od začátku tvrdil, že to na finále s přehledem vyjde a nemýlil se- Eliška postoupila ze 7. místa.

Do nedělního finále vzhledem k rovnosti výkonů na 10. místě postoupilo v kategorii B jedenáct závodnic. Z Elišky Adamovské ve finálové cestě, klasifikované jako 10- UIAA, už nervozita spadla, až na občasnou snahu cvaknout expresku z nesprávného chytu lezla skvěle a spadla až v místě, které kromě fyzické připravenosti vyžadovalo znalost, kde velký kulatý chyt bere. Na to nepřišly hned čtyři závodnice a Eliška Adamovská tak skončila na vynikajícím 5. místě, ve stejném výkonu jako 3. Lucka Rakovec, 4. Mia Krampfl a 6. Vita Lukan (všechny ze Slovinska), o jejichž pořadí rozhodla kvalifikace. Problém přelezly pouze Rakušanky – vítězka Eva Maria Hammelmuller a stříbrná Sandra Lettner, čemuž se nelze divit – rakouský tým měl v Dornbirnu soustředění a nominační závod, takže jeho členové chyty dobře znali...

Mezi 46 dívkami v kategorii B se představily dvě další závodnice. Plzeňská Tereza Kubátová je rovněž v kategorii prvním rokem a šlo tedy o její první reprezentační start. V první kolmé a techničtější kvalifikační cestě lezla Tereza dobře, nechybovala a skončila zde na solidním děleném 24. – 31. místě. Druhá kvalifikace byla silovější, což Tereze příliš nesedí, obsadila zde 33. místo a to celkově znamenalo na první mezinárodní závod slušnou 31. pozici.

Usměvavá Sabina Večeřová z Brna, která má už za sebou reprezentační zkušenosti z loňska, v první cestě nedokázala dobře využít odpočinková místa, na špatných chytech jí nateklo a v první kvalifikaci jí patřila dělená 36. – 37. příčka. Do druhé kvalifikační cesty si ale svěřenkyně trenérek Rajfových perfektně připravila program pro první klíčové místo, technicky i silově ho zvládla výborně a z překvapení, jak snadno ji obávaná pasáž pustila, na chvíli zamrzla před krokem do dobrého chytu, který pak o kousíček nedotáhla, což byla velká škoda, protože Sabina ještě mohla a každý další krok by znamenal výrazný posun výsledkovou listinou. Její výkon znamenal 28. místo v cestě, celkově

pak 34. pozici a přes nevydařenou první cestu a smůlu ve druhé alespoň malé zlepšení ve srovnání s loňským závodem EYC.

Mezi chlapci kategorie B jsme měli pouze jednoho zástupce, jímž byl liberecký Aleš Maršík. I pro tohoto svěřence manželů Tichých šlo o reprezentační debut, což se podepsalo na jeho výkonu v obou cestách. První, silovější, Alešovi navíc vzhledem k jeho vysoké postavě neseseděla ani charakterem a obsadil v ní 37. místo. Ve druhé zdvořilý a sympatický lezec bojoval, dělal sice řadu chyb z nervozity, když do míst, která si na zemi správně vymyslel, nalezal obráceně, ale neztrácel bojovnost a o příčku si zde polepšil, celkově to pro něj pak znamenalo 37. místo.

Závodníci kategorií A (16 – 17 let) a Junioři (18 – 19 let) už mohou závodit s dospělými, proto se zde objevuje řada lezců úspěšných ve světovém poháru, konkurence je zde obrovská, výsledky svědčí o kvalitě tréninkové práce a signalizují možnosti jednotlivých lezců v mezinárodních závodech dospělých.

Mezi 34 dívkami kategorie A předvedla obrovské zlepšení Veronika Šimková z Brna. Tato závodnice už v této kategorii startovala loni a v závodě EYC v Imstu obsadila 35. místo. Svěřenkyně trenérek Rajfových letos přijela výborně připravená, pro obě kvalifikační cesty si precizně nachystala program, který dokázala dodržet, a to jí přineslo velmi dobrý výsledek. V první cestě skončila na děleném 20. – 21. místě, když ještě lepšímu umístění zabránil její pokus cvaknout expresku před klíčovým dynamickým krokem. Druhou cestu lezla Veronika ještě lépe a zastavil ji až dynamický krok v místě, které stavěč Florian Murning příliš nezvládl, protože byl nepřekonatelný hned pro 8 závodnic, takže Veronika zde skončila na děleném 10. – 17. místě. Celkově jí to vyneslo 17. – 18. místo, což je její nejlepší životní výsledek v mezinárodních závodech v lezení na obtížnost a jednoznačný výkonnostní posun, přičemž Veronika Šimková je hlavně vynikající bouldristka a největších úspěchů v mezinárodním měřítku dosahuje právě v této disciplíně. Je škoda, že se Veronika prakticky neúčastní domácích soutěží dospělých, její starty by podstatně zvýšily konkurenci a atraktivitu závodů.

Teoreticky největší nadějí měla být Eliška Vlčková, která je v této kategorii druhým rokem, už v kategorii B se probojovala do finále, loni pak jen smůla zabránila její finálové účasti, protože na Mistrovství Evropy jí postup překazilo pouze překročení časového limitu a v závodě EYC pak prudká změna počasí, která způsobila neregulérnost podmínek. Kategorie A byla letos navíc početně a kromě fenomenální Janji Garbnet i výkonnostně slabší než loni, takže od Elišky se při slušné přípravě nic než postup do finále nedal očekávat. Eliška v obou cestách lezla technicky výborně, nic nezkazila, ale bohužel už za třetí expreskou bylo znát, že na cesty fyzicky nemá a v obou spadla v lehčích místech, protože už nemohla. V první cestě to stačilo na 25. – 26. místo, ve druhé pak na 24. pozici a celkově to znamenalo 26. příčku, což je nejhorší výsledek Vlčkové v mezinárodních závodech mládeže od podzimu 2012 a další potvrzení faktu, že nelze žít z podstaty a bez kvalitní fyzické připravenosti není možné na mezinárodní scéně dosahovat solidních výsledků ani mezi mládeží.

Pro dvě další české zástupkyně v této kategorii to byl reprezentační debut v této disciplíně. Michaela Matúšová letos přešla z kategorie B, kde si připsala dva reprezentační starty v boulderingu, ale žádný v lezení na obtížnost, Anička Šulcová je o rok starší, ale pro ni to byl dokonce absolutně první mezinárodní závod. Tyto závodnice také společně zaplatily nováčkovskou daň, když v obou cestách dosáhly zcela shodného výsledku – v první je zastavil nepříjemný silový krok do struktury, ve

druhé pak rovněž silový krok ze spodáku do oblého chytu. V obou cestách se Míša s Aničkou rozdělily o 33. – 34. místo a stejnou hodnotu má i jejich celkové pořadí.

42 chlapců v kategorii A znamenalo, že se rovněž proti loňsku konkurence početně zmenšila, ale výkonnostně ani trochu. O to víc vyniká výkon Vojty Trojana, který se připravuje pod vedením Elišky Karešové v Liberci. Tento lezec startuje v kategorii A prvním rokem, navíc vzhledem ke zdravotním problémům nemohl trénovat naplno, ale jako by to na něm nebylo znát. V první cestě došel bez jakéhokoli zaváhání až do silového kroku pár kroků od topu a obsadil tak průběžné 19. – 20. místo, to samo o sobě v dané konkurenci znamenalo skvělý výsledek. Ale Vojtovi to bylo málo, ve druhé cestě využil všechny technické možnosti k tomu si cestu usnadnit a vybojoval vynikající dělenou 12. – 13. pozici, což mu vyneslo celkově skvělé 15. místo. Podle vlastních slov už by měl být zdravotně v pořádku a na MEJ v Edinburghu za šest týdnů i v plné formě, takže se zřejmě máme na co těšit, zvláště když si připomeneme, že loni v Edinburghu byl Vojta ve finále a dosáhl nejlepšího výsledku ze všech českých reprezentantů v této disciplíně.

Honza Kendík je dalším svěřencem Elišky Karešové, který letos přešel z kategorie B. Honza byl vždy považován za lezce, který nedává dost silové přípravě a hřeší na své technické nadání, ale on už nějaký čas dokazuje, že to dávno neplatí a perfektně to předvedl i zde. V první cestě jeho výkon stačil na 26. – 31. místo, když se nevyvaroval drobných chyb. Ve druhé cestě však Honza dokázal nejen, že je bojovník, ale i že výrazně zesílil, skončil zde 17. – 27. a jeho celkové 24. – 26. místo přineslo české výpravě dalšího bodujícího závodníka.

Zbyšek Černohous z Lanškrouna je v kategorii A už druhým rokem, ale od letošního reprezentačního soustředění zásadně změnil systém přípravy a na jeho výkonu je to znát. V obou cestách sice v rozhodujících místech chyboval a dle vlastních slov sám cítil, že by to šlo dál, ale jeho dělené 32. – 34. místo v první i druhé cestě a celková 34. pozice signalizuje ve srovnání s 52. místem z loňského závodu EYC v Imstu obrovský výkonnostní posun.

Petra Kligerová týden před startem v Dornbirnu odvezla ze závodu ČP v boulderingu sanitka s podezřením na zlomeninu ruky. Ta se naštěstí nepotvrdila a on se přes omezení rozhodl startovat. Petr se na úraz nevymlouval, dle jeho slov ho bolest nijak nelimitovala, ale nutné změny v přípravě se na něm přece jen podepsaly. V první kvalifikaci navíc na poslední chvíli změnil rozhodnutí řešit klíčový krok přes patu, což znamenalo pád, ve druhé se od začátku trápil a při výlezu ze stropu podcenil chyt, za který bylo nutné přestavět nohy. Celkově z toho byla 41. pozice, což je pro Petra určitě zklamáním, ale pokud bude zdravý, určitě přijede na další závod lépe připraven.

Juniorky jsou sice standardně početně nejslabší kategorií, ale celkovou úroveň výkonnosti jsou velmi silné. Naše jediná zástupkyně v této kategorii Veronika Scheuerová z Lanškrouna to v této konkurenci neměla vůbec jednoduché. V první kvalifikační cestě doplatila v silovém kroku ze spodáku na svou malou výšku, protože chyt, do kterého musela skočit, se ve skoku udržet nedala, což znamenalo dělené 21. – 22. místo v cestě. Ve druhé cestě jasně ukázala, že má na víc, protože se koncentrovala na to, aby přešla Rakušanku Kavassilas a když se jí to podařilo, lezla a lezla až byla sama překvapená, jak vysoko se dostala a zapomněla si před rozhodujícím místem odpočinout i jaký je dál program, což byla velká škoda, protože v cestě sice skončila 21., ale v těsném odstupě za soupeřkami, které ji v první cestě porazily. Celkově to pro Veroniku Scheuerovou znamenalo 22. pozici.

V jednoznačně výkonnostně nejsilnější kategorii juniorů s řadou semifinalistů světového poháru jsme měli dva zástupce. Mikuláš Keller se v juniorské kategorii poprvé probojoval do reprezentace, což v dané konkurenci a při obtížnosti závodních cest znamená křest ohněm. Mikuláš bojoval statečně a i když to v součtu obou cest stačilo pouze na 34. místo, přineslo mu to zpětnou vazbu pro trénink, v němž na sobě tento přemýšlivý a poctivý lezec intenzivně pracuje a pokud vydrží, jeho výsledky půjdou určitě nahoru.

Druhý český zástupce v této kategorii Martin Jech má už řadu zkušeností z mezinárodní scény a to nejen z juniorských závodů. Jeho výkonnost z minulých let a jasný posun v domácích soutěžích letos signalizovaly, že Martin má natrénováno na dobrý výsledek a on sám o svém postupu do finále téměř nepochyboval. Jeho suverénní výkon v první cestě, kdy spadl těsně pod topem tento předpoklad potvrdil, Martin byl po první kvalifikaci 8. s odstupem pouhých dvou kroků na třetího Francouze Colina. Ve druhé cestě dolezl Martin snadno do rozhodujícího místa na dohled topu, kde místo nejistého kroku ze vzdáleného stupu, který předtím shodil několik soupeřů, se Martin rozhodl přehodit nohy a krok udělat z vysokého stupu na druhé straně, toto přehození nohou však Martina vytáhlo ze špatných chytů a on si tak nepřipsal +, které by bylo jisté, i kdyby se mu krok z původního stupu nepovedl. Připsal si však titul smolaře závodu, protože právě toto plus ho stálo finále – v cestě skončil na děleném 19. – 21. místě, přičemž plus navíc znamenalo v této cestě dělené 11. místo a v kombinaci s jeho výsledkem z první cesty tedy jistý postup. Je třeba však ocenit, že Martin udělal chybu ze sebedůvěry, kterou většina českých závodníků na mezinárodní úrovni postrádá, a zároveň je to dokladem, jak malé rozdíly na mezinárodní scéně rozhodují. Celkově skončil Martin Jech 14., což byl druhý nejlepší výsledek české výpravy v tomto závodě.

V pořadí národů obsadila Česká republika 9. místo z 20 zúčastněných států. Do bodování národů se počítá vždy nejlepší závodník každé země v jednotlivých kategoriích a boduje nejlepších 30 lezců v kategorii. České výpravě tedy body přinesli Eliška Adamovská, Martin Jech, Vojta Trojan, Veronika Šimková a Veronika Scheuerová.

To, že se výjezd české reprezentace podařil, je zásluhou dobrovolníků, kteří se na tom podíleli. Proto bych chtěl poděkovat Petře Adamovské za vedení výpravy, Markovi Matúšovi a Davidovi Urbáškovvi za pomoc s organizací i dopravou a Maršíkovým za pomoc s dopravou později startujících závodníků. Zvlášť bych pak chtěl poděkovat Martinovi Jechovi, který ač sám závodil, zároveň pomáhal v kvalifikacích jak vedení výpravy, tak ostatním závodníkům, ve finále se pak postaral o mapu a kontrolu výsledků pro Elišku Adamovskou, na čemž se podílela také Tereza Svobodová, která českou výpravu přijela podpořit ze svého švýcarského působiště, za což i jí patří dík. A těm co nepomohli, děkujeme, že aspoň neškodili...

Příští závod Evropského poháru mládeže se koná 30. – 31. května v rakouském Imstu, česká mládežnická reprezentace tam nastoupí v nejsilnější sestavě a i když se na tamní venkovní stěně mladým českým lezcům tradičně nedaří, třeba právě tento závod toto „prokletí“ zlomí. Možná i proto, že Martin Jech ještě v neděli po návratu postavil přes noc v tréninkovém centru reprezentace Smíchoff cestu pro přípravu dívek právě na tento závod. Děkovat už mu nebudeme, postavíme mu pomník v nadživotní velikosti...

Tomáš Binter